

Bazga buszra szállna

A buszmegálló felé menet újfent azon merengett, hogy valami megváltozott, valami, valami, mormogott, és körbe se nézve lépett az úttestre, teljes menettempóval ütközött a házfalak közt belógó éles fénysugárba, na ez se volt itt tegnap, tapogatta fájós oldalát, valami jelzést kitehetnének. Arra persze van pénz, hogy a megállóban mindenkinek megvizsgálják a leheletét.

Akkor jutott eszébe, hogy elfelejtett fogat mosni, gyorsan szellőztetni kezdte a száját, kifele fúj, nagyra tátotta, leszedett két borókabogyót, szétrágcsálta, de érezte, hogy az sem segít. Talán, ha a leheletvizsgálat során nem lesznek ott a brigadérosok, akkor az ellenőröket csak meg tudja valahogy győzni, vagy ha nem működne az érzékelő, merengett.

Mielőtt az ellenőrző ponthoz érkezett volna, ráparancsolt a szájában hancúrozó szag- és bűzegységekre, hogy húzódjanak minél hátrább a garat irányába, és úgy általában maradjanak kussban, különben retorziók várhatók. Érezte, hogy nem volt túl meggyőző, főleg, ami a retorziókat illeti, de a bűzegységek szolidaritásból meghúzódtak a garatban, némelyek felcsimpaszkodtak az uvulára, vagy hátukat a bölcsességfogaknak vetve lepihentek.

Az ellenőrző pontnál az új rendszer próbatesztje zajlott, az ellenőrön és a pirospozsgás brigadéroson kívül ott állt a felügyelet két szakértője, és a felügyelő unokahúga frissen pikírozott pelerinjében. A korábbi ellenőrzőszonda érzékelője egy bamba bölcsőszájú hal volt, azt még valahogy át lehetett verni a lehelet visszatartásával, óvatos nyammogással, de most egy frissen kiképzett hangyász végezte az ellenőrzést, „nyelvük féregalakú, igen hosszú, messze kinyújtható és ragadós hárttyával borított” – olvasta a kihelyezett hirdeteménen.

A hangyász nyelve izgatottan tapogatózott előre Bazga szájában, a bűz- és szagegységek számára most már presztízskérdéssé vált, hogy ne bukjanak le, szinte beleolvadtak a szájpadrás bordóba hajló felületébe, a fogak árnyékába, lélegzetvisszafojtva figyelték a szisztematikusan tekergő nyelvet.

Már épp kifelé tartott a hangyász nyelve, amikor az egyik kis bűzgyerek labdája kipattogott valami fográsból, és előre gurult egészen az alsó ajkakig, egy pillanatra mintha az egész megálló Bazgának szurkolt volna, hogy álljon meg ott a labda, hogy ne vegyék észre az ellenőrök. Ám ekkor a felügyelő unokahúga előhúzott valahonnan egy apró, penészes plecsnit, és átnyújtotta a nyitott szájú Bazgának, a kétszázadik ellenőrzött díja – tapsikoltak a brigadérosok, szakértők.

Vizsgálat

Bezeg már napok óta szédelgett, nehezen bírta a járési levegőt, zihálva futott a csővonal után, hányingere volt a tompa hajnali fényektől és a legváratlanabb helyzetekben kezdett dorombolni. Addig oldalgott, hörgött reggelente, hogy a környékbeliek végül együttes erővel hívták ki rá a csősz.

Bezeg először csak a csősz csüngő hasát vette észre, ott állt fölötte, egy apró szeizmográfot tartott Bezeg mellkasa fölé, a szeizmográf által felrajzolt ábra szerint ordas nagy rendetlenség van Bezeg érrendszerében. Át kell nézni belülről is, ropogtatta fogsorát a csősz, tessék megfordulni!

Bezegnek még annyi ideje se volt, hogy méltatlankodjon, a csősz már kapta is elő a vizsgálati lenférgét, a féreg fejére applikálta az apró kamerát, és beeresztette Bezeg egyik testnyílásába. Bezeg nem érzett semmit, néha valami csiklandást az érfalakon, ahol a lenféreg átsuhant.

Most a bal csípője táján mintha valami zavar támadt volna, a kivetítőn csak azt lehetett kivenni, hogy a lenféreg irtóztató sötétségbe került odabent, elakadt. Némi matatás után halvány fénypászma világította meg a lenféreg útjában álló akadályt: Bezeg érrendszerét

kartondobozok zárták el, a lenféreg hiába tuszkolta, lökte azokat a kartondobozokat, meg se moccantak.

Már csak az a kérdés – morfondírozott a csősz – hogy a szervezete hogyan viszonyul a törpepoloskához, mert egy pár hétig át kell engedni a terepet néhány jól kiképzett példánynak, biztosítani a szabad ki- és bejárást legalább két testnyíláson, és betartani a tűzvédelmi előírásokat, hacsak nem akar végzetes komplikációkat.

Bezeg persze nem akart semmiféle komplikációt, de ettől még gyanakodva méregette a hat törpepoloskát, amint a testbehatolás előtti csuklógyakorlatot végezték a priccs szélén.